

Page 22-11

Vak 90

HEILIGE DONATUS

EN

ZIJNE RELIQUIEN

PATROON

TEGEN

WEDER, BLIKSEM, HAGELSLAG,

DOOR

I. W. R. K. Priester.

-Suykerbuyk, Rosendaal

BEIJOTWEEK DE
RUCUNIVERSITEIT
UTRECHT
COEL. THOMASSEN

D

ON

N

AV Vak 90
11

DE HEILIGE DONATUS

EN

ZIJNE RELIQUIEN,

PATROON

TEGEN

ONWEDER, BLIKSEM, HAGELSLAG,

DOOR

I. W. R. K. Priester

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

2186 8173

Nederl. Stoomdr. : J. van Poll-Suykerbuyk, Rosendaal.

1884

IMPRIMI POTES.

Bredæ die 16 Julii 1884.

A. H. VAN DEN CORPUT,

Vic.-Gen.

De H. Donatus en zijne reliquien.

In onze eeuw, waarin een valschnamige wetenschap het dwaal geloof der laatste eeuwen tot ongeloof en geloof der rede tracht heen te stuwen, zal het voorzeker, niemand bevreemden als te midden van dwaling en geloofsverzaking zich ook de vuige bespotting laat hooren tegen de heiligen Gods.

T,

Is de brooze menschelijke rede langs den weg der dwaling tot een rationalisme, of geloof der rede, en van een geloof der zwakke rede tot de verloochening van God en alle bovennatuurlijke waarheden gekomen, dan ligt het natuurlijk voor de hand om niet alleen de hulp der hemellingen opzigtens ons — als eene dwaze onmogelijkheid te beschouwen, maar ook het bestaan der heiligen naast het bestaan van God rondweg te ontkennen. Tegenover die dwaalleer welke de zwakke rede van den zondigen mensch buiten God, als eerste en hoogste waarheid hoogmoedig predikt, galmt het onsterfelijke woord der ware en onfeilbare Kerk van Christus; en als

de goddelooze in zijn hart zegt: *er is geen God*,¹⁾ en de heiligenvereering is eene domme schepselvergoding en vuige afgoderij, dan klinkt uit den mond van Christus Bruid haar *Credo in unum deum*,²⁾ ik geloof in een God, en van hare lippen vloeit de troostvolle uitspraak haren kinderen toe: *bonum atque utile est suppliciter eos invocare*³⁾ het is goed en nuttig hen (de heiligen) biddend, te aanroepen.

Zonder om te zien naar die veelvuldige lasteringen of ongegronde opwerpingen die van den kant der ongeloovigen en dwaalgeloo- vigen vruchteloos tegen de vereering der heiligen Gods beproefd zijn en nog beproefd worden, of in het minst daartegen eenig be- wijs te willen aanvoeren tot staving onzer Kerkelijke leer steunende op de H. Schrift, op de traditie, op het algemeen gevoelen der H. Vaders, op de aloude praktijk der eeu- wen en in haar geheel overeenstemmende met de gezonde rede van den mensch, nemen wij ons voor aan de geloovigen voor te stel- len de vereering van een' heilige, waardig om hunne bijzondere godsvrucht op te wekken en hen een vast vertrouwen op zijne hulp en bijstand in te boezemen.

1) Psalm.

2) Symbolum Const.

3) Conc. Trid. sess. 25.

Die heilige dien wij in deze weinige bladzijden willen bespreken is de H. Donatus beschermheilige tegen onweder, bliksem en hagelslag.

Het leven van den H. Donatus is tot heden toe onder menig opzicht nog altijd in het verborgene gebleven en over zijne afkomst, tijd en plaats zijner geboorte ligt de sluier van het verleden. Volgens sommigen werd Hij geboren in de 2de eeuw te Rome, zijn vader was Faustus een Romeinsch edelman, zijne moeder Flaminia eene heidin die later vooral door het woord van den H. Gervasius tot het christendom overging.

Wel heeft de traditie hem van geslacht tot geslacht aangewezen als den groot beschermheilige tegen de gevaren van donder en bliksem, maar eene juiste opgave van leven en den werkkring des H. Donatus heeft de geschiedenis nog niet geleverd. Integendeel, gelijk gewoonlijk geschiedt, als het licht der geschiedenis ontbreekt, velerlei ongegronde verhalen, gissingen en vergissingen onder het volk ontstaan, verspreid en door den loop der tijden heerschende geworden hebben niet weinig belet om het leven van den H. Donatus in juiste nauwkeurigheid te leeren kennen.

Eene overlevering welke nog de meest aan-

neemlijke schijnt, verhaalt dat de H. Donatus geleefd heeft in den militairen stand. Volgens sommigen behoorde hij tot het christen-legioen hetwelk in de geschiedenis den naam draagt van het bliksemend legioen onder Marcus Aurelius. ¹⁾ Evenwel laat dit zich ook zoo onvoorwaardelijk niet aannemen.

De geschiedenis gewaagt wel, op het gezag van vele geloofwaardige schrijvers, van een bliksemend legioen bestaande geheel of gedeeltelijk uit Christenen die onder Marcus Aurelius gelegerd waren over den Donau, in Hongarije op de dorre bergen van Bohemen oorlogende tegen de Marcomanen en Quadiers en op wier gebed de bliksems van een opkomend onweder op het leger der vijanden vielen terwijl zij zelven ongedeerd bleven, doch de soldaten van dat legioen zijn niet bij name bekend; ook onder de namen der 40 soldaten martelaars te Sebasten hoogst waarschijnlijk tot genoemd legioen behoorende, komt de H. Donatus niet voor. ²⁾

Hieruit volgt evenwel niet dat de traditie welke den H. Donatus als soldaat in dat le-

1) Bergier art. légion fulminante. Feller *Mare-Aurele-Antonin*.

2) Guillon Bibliothèque des peres de l'Eglise tom. VII. pag. 393. S. Basile panégyrique des 40 martyrs de Sébaste Brev. Rom. 10 Maart. Van der Haagen levensbeschrijving.

gioen of krijgsoverste voorstelt, valsch is. Wij laten haar voor wat zij is, omdat met het oog op de vereering van den H. Donatus het weinig aan de zaak afdoet, waar en met wie hij geleefd heeft.

Van meer belang moet hier genoemd worden het stoffelijk overschot zelve van den heilige en hieromtrent bezitten wij de zekerheid dat er aangaande de reliquien van den H. Donatus geen twijfel bestaat. Dit nu is voor ons alles afdoende, doordien het op de echtheid of valschheid der reliquien hoofdzakelijk neerkomt als er sprake is van den H. Donatus.

Moge nu onzekerheid bestaan aangaande tijd en plaats van geboorte of levenswijze van den H. Donatus, zeker is het daarentegen dat de H. Donatus geleefd heeft, als deugdzaam christen en gestorven is als martelaar der H. Kerk; dat zijne gebeenten en overblijfselen zijn bewaard en vooral sinds het midden der 17 eeuw het voorwerp geworden zijn van de algemeene vereering der geloovigen.

Hij onderging den marteldood door de wraakzucht van zekere Alexandria, doordien zij hem niet tot een huwelijk met haar kon overhalen en hij van den schat zijner maagdelijkheid voor niets ter wereld wilde afstand doen.

Het schijnt dus dat de reliquien van den

H. Donatus langen tijd in het verborgen zijn bewaard vooral wanneer schrijvers van groot gezag hem romeinschen martelaar noemen. ¹⁾

Dat ook in onze gewesten de vereering van St. Donatus in vroegere tijden reeds bestaan heeft, laat zich gereedelijk opmaken uit de oude litanien ter eere van den heilige opgesteld, alsmede uit godvruchtige spreuken, versjes en bidprentjes voor St. Donatus vervaardigd. Zoo lezen wij onder anderen nog in verouderde taal het volgend gebedje in rijm:

G E B E D T.

O! Christe Jesu vol genade
bewaert ons dogh van alle schade,
van Donder Blixem en gevaer,
door de voorspraak van uw dienaar
Donatus, die sijn bloedt en leven
om U ten besten heeft gegeven,
die Gij Beschermmer hebt gestelt
tegens die schroomelijck geweld,
Heiligen Martelaer smeekt den Heere,
dat hij 't quæt weder van ons keere
o Jesu ons hier van bevrijt,
doet ons om hern Bermhartigheijt.

2) Butler.

Aangezien wij nu de meeste zekerheid bezitten aangaande de overblijfselen van den H. Donatus, willen wij alle onzekere beschouwingen en beoordeelingen van het leven van den H. Donatus ons door geestelijke en profane schrijvers ter hand gesteld, achterwegen laten en meer bepaaldelijk bekend maken hoe het ligchaam van den heilige te Rome bewaard in lateren tijd overgebracht is naar Munster-Eiffia in de 17^e eeuw, opdat Gods naam in het heilig overschot van zijnen Martelaar Donatus vroeger onbekend, met des te meer luister door de algemeene godsvrucht en vereering der geloovigen zou schitteren.

Vooreerst wijzen wij nog op de ontbetwistbare echtheid der overblijfselen van den H. Donatus, welke zonneklaar blijkt uit een brief, van 25 Nov. 1649 waarvan ook in de acta sanctorum der Bollandisten melding gemaakt wordt, geschreven door Florentius van Montmorency alsdan Vicarius-Generaal der Sociëteit van Jesus en waarin vermeld wordt, dat het ligchaam van St. Donatus uit de begraafplaats van de H. Agnes genomen, door hem met toestemming der overheden verzonden is.

Geheel overeenkomstig met dit schrijven is de getuigenis van Leonardus de Leonardis, Romeinsch burger en notaris in de Curie van het Pausselijk Vicariaat, verklarende dat op 20 Nov. van dit jaar voor hem ver-

schenen is, genoemde Vicarius-Generaal bevestigende dat Fr. Balthassar Ballorus van diezelfde Societeit onlangs te Rome overleden was onder wiens nagelaten goederen en stukken niet weinige lichamen en reliquien van H. Martelaars gevonden zijn en ook het ligchaam van den H. Donatus martelaar, hetwelk aan dienzelfden Balthassar Ballorus geschonken was door zijne Emin. den Cardimartius Ghinetti Vicarius-Generaal van Z. H. den Paus, die hem met de zorg en beschikkingen der reliquien belast had.

Bovengenoemde Vicaris-Generaal schonk dan het ligchaam des martelaars met een half gescheurd vaasje hetwelk met het bloed des martelaars besproeid was, tot grootere glorie van den Almachtigen God en vermeerdering der godsvrucht onder de geloovigen aan het Collegie der Societeit van Jesus te Munster-Eiffia in het bisdom van Keulen, de zorg daarover toevertrouwende aan zijn broeder Jacobus Hannosus en dezen machtigende om het ligchaam van St. Donatus naar genoemd collegie te vervoeren en in de kerk van het collegie publiek ter vereering aan de geloovigen voor te houden. Het heilig ligchaam werd in eene cederhouten kist gesloten, omwonden en dubbel verzegeld met het zegel van zijn Emin. den Cardinaal Ghinetti en door Jacobus Hannosus met den diepsten eerbied en hoogste dankbaarheid ontvangen.

Het laat zich begrijpen hoe de bevolking van Munster-Eiffia en omstreken zich voorbereidde tot dien feestelijken intocht der reliquien van St. Donatus.

De jaarbrieven van het jaar 1652 geven hiervan de volgende beschrijving: Daags voor het plechtig inhalingsfeest werd op bevel van het hoofd der stad, den heer Joannes Frederic van Golstein geheel de jongelingschap der stad gewapend om het stoffelijk overschot van St. Donatus op te wachten. Ten 7 ure galmde het klokkengelui van uit alle torens en hoogten der stad om het feest aan te kondigen. Eene heilige geestdrift bezielde het volk voor den plechtigen intocht van den heiligen martelaar die in het stille van den nacht genaderd was tot anderhalf uur afstands in het dorp Weingarten. Aldaar werd het ligchaam en de overblijfselen van St. Donatus op het hoofdaltaar geplaatst terwijl het overige van den nacht in gebed werd doorgebracht. Bij het eerste morgenlicht brachten de klokken hunnen blijden feestgroet aan den H. Donatus en ook de omliggende kerken en kapellen mengden hun blij feestgelui zamen en riepen de bevolking ten feestgetij op. Van alle kanten stroomde het volk rond de reliquien van St. Donatus bijeen; deze werden op een praalwagen geplaatst en twee priesters knielden bij het ligchaam van

den heilige neder. De wagen werd getrokken door vier opgesierde paarden en terwijl eene ontelbare volksmenigte voorafging en volgde werd de reis voortgezet naar Munster-Eiffliä. Onder den plechtigen lofzang der geloovigen werd de H. Martelaar op den weg begroet door het lossen der salutschoten en van uit de stad bulderden de kanonnen van de muren en kasteelen, terwijl uit alle torens en spitzen de klokkentonen door de lucht galmden.

De plechtige feestviering scheen echter verijdeld te zullen worden door zware regens die aan den donkeren hemel dreigden; doch ziet, als St. Donatus de stad naderde scheurden de wolken vaneen en oogenblikkelijk schoot de zon hare vreugdestralen als deelnemende aan den blijden intocht der reliquien. Alle menschen namen deel aan den optocht en zochten in den stoet eene plaats in te nemen; Voorop gingen de gewapende soldaten der stad en achter dezen volgden de jongens en meisjes der scholen met de adellijke en deftige vrouwen; vervolgens de studerende jeugd der hoogere scholen, alsdan de Eerw. paters Capucijnen met geheel het collegie der Canoniken in gouden koormantels gekleed; hierna de lichamen der H. Chrysantus en Darias; verder de Eerw. paters Jesuiten met brandende kaarsen in de hand en het zingend

jongelingschoor; alsdan kwamen de twee Rectoren der collegien die op hunne schouders de baar droegen met zijde bewerkt, glinsterend van goud en edelgesteente waarop de heilige martelaar Donatus werd binnengebracht. Hierbij sloten zich aan de Vorsten, gezanten, hertogen en grooten des lands met brandende fakkels, terwijl geheel de stoet omstuwd en gevolgd werd door eene volksmassa zoo groot dat alle wegen en straten gevuld waren.

Onder gejubel en gebed kwam de H. Donatus binnen. In de stad was alles in feestgewaad; de straten waren als een tapijt van groen en bloemen. Eindelijk naderde men de plaats van het nieuwe collegie alwaar een nieuw altaar was opgeslagen, waarop de cederhouten kist eerbiedig werd neergezet.

Alsdan ging ten aanzien van al het volk deze reliquiekast geopend worden om den schat te zien die daarin was weggelegd. Zeker doctor in de beide rechten bijgestaan door twee gegradueerden in het licentiaat en eenige der voornaamste personen als getuigen, opende vooraf den brief van den Eerw. pater Vicaris-Generaal Florentinus van Moptmorency en las denzelfve aan de menigte voor.

Daarin werd vermeld dat het ligchaam van St. Donatus martelaar gezonden was met toestemming der overheden naar het collegie der Sociteit van Jesus te Munster-Eiffia.

Hierop werd de cederhouten kist geopend en daarin werd gevonden:

1°. De brief van den Eerw. Vicaris-Generaal die van denzelfden inhoud was als die zooeven is aangehaald, benevens een getuig-schrift van den Cardinaal Ghinetti.

2°. Geheel de schedel van den H. Donatus, waarin nog vijf tanden waren bevestigd.

3°. zes of zeven groote gebeenten, vele kleinere met eene menigte asch.

Hierbij lag een steenen lampje in den vorm van een schelp alsmede een glazen fleschje en drie groote ijzeren ringen, benevens een zwart albasten werktuig waarmede den H. Donatus waarschijnlijk de marteldood is toegebracht. Uit aller hart ging een dankgebed ten hemel, ieder loofde God in zijn heiligen martelaar ieder bad en weende van vreugde en na de heilige reliquien te hebben vereerd, ruischte het plechtig *te Deum* door de gewelven der kerk waarheen St. Donatus in triomph als naar een' Capitolijnschen heuvel was heen-gevoerd. Gedurende acht dagen werd de vereering der reliquien aan de geloovigen toegestaan, welke zich verder ieder jaar met algemeene deelneming vernieuwde. ¹⁾

Met het oog op den bijzonderen bijstand

1) De H. reliquien werden overgebracht op 30 Juni, doch de jaarlijksche feestviering werd bepaald op den eersten Zondag van Juli.

van den H. Donatus als patroon tegen de gevaren van bliksem en onweders worden vele wonderdadige voorvallen medegedeeld. Wij willen echter slechts ons bepalen tot één enkel, hetgeen het meest melding verdient doordien het op den dag zelven der plechtige invoering van de reliquien van St. Donatus plaats had.

Daags voor die plechtigheid was een pater met name Herde naar Eiskirchen gegaan, alwaar hij in den zomer aan de kinderen onderricht had gegeven in de christelijke leering, ten einde de geloovigen te vergezellen die deel zouden nemen aan den intocht van de reliquien van St. Donatus. Zeer vroeg in den morgen van het groote feest begon eene onweersbui zich aan den hemel te vertoonen; zwarte wolken pakten zich zamen en weldra flikkerde de bliksem onder het geratel des donders door de lucht, terwijl de regen in stroomen neerviel. De pater las zeer vroeg de H. Mis aan het altaar van Onze Lieve Vrouw te Eiskirchen en middekerwijl woedde het onweder al heviger en heviger; de donderslagen rommelden door de lucht en deden den grond schudden; de bliksemschichten volgden elkander zoo snel dat de geloovigen gedurende het H. Misoffer met angst vervuld waren als zij zagen hoe bij de Elevatie en de Communie de heilige

Hostie ten gevolge van de bliksems als te midden van vuur en licht slechts zichtbaar was. De pater had sinds eenige dagen, niet wetende bij welke gelegenheid een gewijd voorwerp afgelegd hetwelk hij gewoon was te dragen bij zoodanige voorvallen. Hij wist dan niet beter te kunnen doen dan zich en alle andere daar tegenwoordig, te stellen onder de bescherming van St. Donatus en zijnen bijstand af te smeeën in dat zoo gevaarvolle uur.

Hierop ging hij met het H. Misoffer door; doch toen hij gekomen was op dat oogenblik der H. Mis waarop hij aan het volk den zegen zou geven, slaat op eens een bliksemstraal boven in de kerk en treft den pater ter rechterzijde aan de borst, waarop deze onder het aanroepen der heilige Namen van Jesus Maria Joseph en den bijstand inroepende van den H. Donatus, halfdood ter aarde nederstort. Schrik en verwarring stond op aller gelaat te lezen. De kerk was aanhoudend verlicht door de felle bliksemschichten, groote steenen en brokstukken waren van boven uit een raam neergestort langs het beeld van Onze Lieve Vrouw, de altaardoeken waren verbrand en rechts en links verspreid en het vuur had niet alleen het misgewaad van den pater gedeeltelijk verbrand maar was zelfs tot zijne toga en onderkleederen door-

gedrongen en had eene wond geslagen in de borst. In zijne kleederen vertoonden zich twee gaten op den rug en vijf aan de voeten, terwijl eene bloedende wond was achtergelaten aan den hiel van den voet. Het leven echter was nog in hem en keerde later verwonderlijk terug.

Wat nu was gebeurd? Wat had die pater gedaan?

Volgens zijne eigene verklaring had hij, toen hij getroffen werd alsook toen hij ter aarde neêrstortte niet opgehouden den H. Donatus aan te roepen biddende: *H. Donatus bid voor mij*. Gedurende het half uur dat hij bewusteloos als dood tegen den grond lag of door de omstaanders werd opgericht, kreeg hij inwendig zware bekoringen van wantrouwen, waardoor de duivel hem het gebed tot den H. Donatus als geheel en al vergeefs en nutteloos afspiegelde, doch hij verzette en overwon die bekoringen en verzuchtte inwendig herhaaldelijk *ik wantrouw niet*.

Allengskens begon hij meer en meer tot bewustzijn te komen; de hevige en brandende hitte die in zijne borst woedde verminderde en ook de ondragelijke stank die uitging van zijne verschroeide wonde en verbrande kleederen hield op. Zijn voet was verschroeid en het vleesch levenloos kneedbaar als was,

doch onverpoosd bleef hij bidden voor St. Donatus, zijn gebed hield niet op en na drie uren was het hem vergund zonder zijne voeten met balsem of windsels te voorzien, ongedeerd aan voeten zijne reis van Eiskirchen naar Munster Eiffia te voet af te leggen.

In deze gebeurtenis mag niet onopgemerkt blijven, dat de vereering van den H. Donatus sinds eeuwen herwaarts dagteekent, alsmede dat de H. Donatus niet zal toelaten dat zijne ware en innige vereerders van hem onvoldaan zullen weggaan, maar bevrijd zullen worden van alle ongelukken in het lichaam en van alle zondige en booze gedachten in de ziel.

Om de geloovigen nu meer en meer op te wekken tot godsvrucht en vertrouwen op den H. Donatus heeft het Kerkelijk gezag litaniën uitgeschreven afbeeldigen en medailles van den H. Donatus doen vervaardigen ter verspreiding onder de geloovigen. Op de eene zijde dier medailles staat te lezen het kort gebed: *H. Donatus bid voor ons opdat wij bevrijd worden van bliksem en onweder*, terwijl op de keerzijde eene kerk staat met kleptoren welke door den bliksem wordt getroffen, als herinnerende aan de bovengemelde gebeurtenis van den pater die de H. Mis opdroeg gedurende dat hevige onweder en tevens vermanende om het voorbeeld van dien pater na te volgen.

SLOTWOORD.

In het leven van den H. Donatus, ofschoon in deszelfs bijzonderheden onbekend, springt vooral in het oog eene deugd welke ongetwijfeld het sieraad was van dien heilige en tevens hem kracht en moed schonk om onverschrokken zijn hoofd ten marteldood te buigen.

Die deugd is zijne kuischheid.

De H. Donatus was schoon in de oogen van God en in de oogen der menschen, omdat hij de reine deugd van zuiverheid zoo ongeschonden in zijne ziel bewaarde en in het leger stond hij daarom dan ook niet alleen bij Keizer Marcus Aurelius maar ook bij zijne medekrijgers in hooge achting.

Hieruit moet vooral de jongeling leeren dat hij, wil hij schoon en beminnelijk zijn in de oogen van God en in achting en hooge waarde staan bij zijn evenmensch, moet leven in zuiverheid, kuisch van hart en rein van zinnen.

Die deugd moet hij beoefenen en dien schat der zuiverheid als een kostbaren parel bewaren. In allen leeftijd, in allen levensstand, in alle omgeving zelfs te midden der woeste en losbandige soldaten, kan hij kuisch blijven, indien hij slechts godvreezend waakt en bidt om door de bekoring nimmer ten val te komen.

Deze deugd maakt hem groot en machtig, door haar zal hij schitteren, met haar in allen strijd overwinnen en gelijk de wellust voor den zondigen wellusteling slechts bitter verdriet en ellende baart en zijne weeke ziel en ligchaam beukt en geeselt, zoo zal die deugd der Engelen ook den kuischen jongeling vrede en vreugde en moed en hooger leven instorten.

te

He
Ch
He
Ch
Ch
Go
Go
Go
He
He
M
T
A
A
A
A
A
A
A
H
H

LITANIE

ter eere van den H. DONATUS,

Patroon tegen Onweder, Bliksem en Hagelslag.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, ontferm u onzer.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm u onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm u onzer.

God H. Geest, ontferm u onzer.

Heilige Drievuldigheid, een God, ontferm u onzer.

Heilige Maria, bid voor ons.

Moeder van Barmhartigheid,

Toevlugt, hulp en troost der Christenen,

Alle HH. Engelen en Aartsengelen,

Alle HH. Patriarchen en Propheten,

Alle HH. Apostelen en Discipelen van Christus,

Alle HH. Martelaars en Martelaressen,

Alle HH. Bisschoppen, Leeraars en Belijders,

Alle HH. Priesters, Monnikken en Eremyten,

Alle HH. Maagden en Weduwen,

Alle gelukzalige inwoners des Hemels,

H. Donatus, onze Beschermmer en Patroon,

H. Donatus, uitverkoren martelaar van Christus,

Bid voor ons.

Die om uwe zuiverheid te bewaren, de martelie
 ondergaan hebt,
 Die den duivel, de wereld en het vleeslh heer-
 lijk overwonnen hebt,
 Bijzondere Patroon tegen onweder, hagel, don-
 der en bliksem,
 Opdat wij van de schrikkelijke uitwerkselen van
 het onweder bevrijd mogen blijven,
 O waardige Martelaar Gods! opdat de menschen,
 steden, landen, kerken, huizen, door winden,
 hagel en bliksem niet beschadigd of bedorven
 worden,
 O H. Donatus! opdat wij ons door waardige boet-
 vaardigheid bekeeren; de zonden haten, en
 christelijk leven en alzoo den vergramden God
 verzoenen en zijne straffen afweren,
 O H. Donatus! het onweder dreigt ons,
 Wees genadig, spaar ons Heer.
 Van alle zonden, verlos ons Heer.
 Van uwe gramschap en verdiende straffen,
 Van alle schadelijke onweders en kwade luchten,
 Van alle verderf en schade der stormwinden,
 hagel, donder en bliksem,
 Van vuur en brand,
 Van schadelijke regens, droogten en overvloed
 van waters,
 Van eenen haastigen en onvoorzienden dood,
 Van den eeuwigen dood,
 Door uwe oneindige goedheid, liefde en barm-
 hertigheid, verhoor ons Heer.
 Door de geheimen van uw H. leven en dood,
 Door de voorspraak van de Allerheiligste Maagd
 Maria,
 Door de voorspraak van den H. Donatus, onzen
 beschermer,
 Opdat wij in rust en vrede u dienen en beminnen,

Bid voor ons.

Verlos ons Heer.

Verhoor ons Heer.

Opdat alle zondaren en ongeloovigen zich bekeer-
ren, verhoor ons Heer.

Opdat alle regtvaardigen mogen volharden, verhoor
ons Heer.

Opdat alle geloovige zielen in vrede rusten, ver-
hoor ons Heer.

Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld,
spaar ons Heer.

Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld,
verhoor ons Heer.

Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld,
ontferm u onzer Heer.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, ontferm u onzer.

Heer, ontferm u onzer.

v. H. Donatus, martelaar, bid voor ons.

A. Opdat wij van alle zonden en schaden van
het onweder bevrijd mogen worden.

G E B E D.

O eeuwige en Almogende God, die door de ge-
vaarlijke onweders, uwe regtvaardige gramschap
tegen de zondaars laat blijken; ontferm u onzer,
die u vreezen, die in u gelooven, die in u hopen,
die u begeeren te beminnen, en die uit ter harten
bedroefd zijn van u vergramd te hebben: ontvang
onze ootmoedige gebeden, bevrijd ons van storm-
winden, hagel, regens, droogte, overstroming van
water, van donder en bliksem, bewaar ons van
eenen haastigen en onvoorzienden dood, opdat wij
in rust en vrede u dienen en beminnen in dit
leven, en ons hiernamaals met u in de eeuwige
glorie mogen verblijden, door Jesus-Christus onzen
Heer.

O Allerheiligste Maagd Maria! H. Donatus, heer-

lijke Martelaar en onze Patroen, alle HH. Engelen onze beschermers, alle gelukzalige inwoners des hemels! wij verheugen ons in uw allerhoogst geluk, wij loven den goeden God, dat hij u in de glorie gekroond heeft, bid voor ons opdat wij van alle schadelijke onweders bewaard worden en door een deugdzaam en Christelijk leven eens mogen komen tot uw gelukkig gezelschap in den Hemel. Amen.

IMPRIMI POTES.

Bredæ die 16 Julii 1884.

A. H. VAN DEN CORPUT,
Vic.-Gen.
